

Moč samozdravljenja raka in ostalih »ubijalcev«

Spontane ozdravitve

Zaradi opaznega pomanjkanja zanimanja širšega kroga strokovnjakov spontane ali nepričakovane ozdravitve, ki imajo toliko vidikov, še vedno veljajo za redkost ali so obravnavane celo kot »čudeži«. Zato dvomijo v njih in jih vidijo celo kot nepriljubljene pojave ali odstopanja od norme. Tako meni Andreas von Rétyi, avtor knjige *Moč samozdravljenja, v kateri razgrinja spoznanja o našem notranjem zdravniku in nas uči, kako naj izkoristimo in spodbudimo čudežno moč samozdravljenja za zdravljenja raka in ostalih »ubijalcev«*. Članek povzemamo iz njegove knjige.

Dejstvo pa je, da spontane ali nepričakovane ozdravitve niti niso tako redke. In nenavadno se vedno znova zgodijo, ko bolniki, včasih tudi v že zelo napredni fazi bolezni, izpeljejo notranjo in zunanjo spremembo v prepričanjih in izbiri terapije. Povedano drugače: ko se obrnejo na alternativne in dinamično-biološke načine zdravljenja.

Če bi to opazovanje pritegnilo širše kroge, bi verjetno manj ljudi zaupalo »klasični medicini« in »blagoslovom« farmacevtske industrije. To bi vplivalo na veliko dragih klasičnih postopkov. Velika po-

Spontane ozdravitve se vedno zgodijo, ko bolniki izpeljejo notranjo in zunanjo spremembo v prepričanjih in izbiri terapije.

slovna izguba.

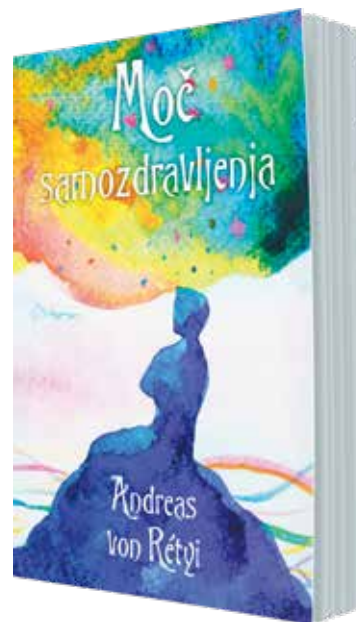
Ne da je vse nesmiselno ali slabo. Kljub temu se pojavljuje vtis, da je sodobna onkologija z ogromnimi (a ne tako neproblematičnimi) uspehi diagnostike dosegla le navidezne uspehe. Predvsem pa se je že zdavnaj odmaknila

od pravega zdravljenja in namesto tega naredila umiranje še posebej boleče in drago. Če to zveni komu preveč drastično – podobno izjavljajo prenekateri zdravniki, ki trobijo v isti rog.

ZMANJŠEVANJE SIMPTOMOV

Zaradi svojih izjav napaden zelo znan ameriški zdravnik in avtor dr. Andrew Weil je eden izmed njih. Tudi zanj je sodobna medicina še zelo oddaljena od tega, da bi zdravila. Po končanem študiju medicine se je Weil odločil, da ne bo prakticiral tovrstne medicine, saj se sam, dokler obstaja alternativa, ne bi nikoli zdravil na ta način. Poleg tega večina postopkov ni kurativnih, temveč le zmanjšajo simptome. Zdravniki, ki jih zadene huda bolezen, vedno znova povedo, da se ne želijo zdraviti z zdravili in običajno navedenimi metodami. Vedo, da se z večino od njih zastrupijo in uničijo.

Zdraviti je treba v sozvočju z naravo. Vsekakor ni naključje, da se izredno veliko nepričakovanih ozdravitev zgodi, ko so izbrane biološke poti za sprostitve samozdravilnih moči. Ena od glavnih nalog sodobne medicine bi morala biti, da čim bolj intenzivno proučuje sub-

Knjigo je mogoče naročiti na Misteriji.si ali 051/307 777.

tilne mehanizme te zelo individualne aktivacije. Toda ta zahteva stoji v nasprotju z nekaterimi interesi. V tej smeri ni financirana nobena raziskava, češ da to področje ni pomembno in sodi med obstranske pojave.

Heidelberški zdravnik dr. György Irmey je oktobra 2010 v publikaciji *Naturarzt* objavil poročilo, v katerem je zapisal: »Spontane ozdravitve v medicini niso običajne, vendar so veliko pogostejše, kot je splošno znano; nepričakovano koristni in znanstveno nepojasnjeni procesi zdravljenja. Golo dejstvo, da obstajajo, je izraz človekovih izjemnih zdravlilnih in regulacijskih moči, do katerih bolniki in zdravniki redko iščejo in najdejo ključ.«

ENA NA STO?

Dr. György Irmey, direktor Društva za biološko obrambo proti raku (Gesellschaft für Biologische Krebsabwehr), je v svoji zdravniški praksi opazil številne primere nepričakovanih ozdravitev in ne more potrditi izjemno nizkega števila primerov, kot to navaja klasična medicina. Po njihovih podatkih je stopnja spontanih ozdravitev le ena na 60.000 do 80.000 primerov. Dr. Irmeyjeve osebne izkušnje kažejo, da so spontane ozdravitve veliko pogostejše. Govori o razmerju vsaj ena na 600 primerov. To je še vedno zelo redko, vendar nikakor ni zanemarljivo. Irmey tako in tako dodaja, da so številke verjetno še ugodnejše. Znanstveniki so se večkrat

Sodobna onkologija je ob ogromnih uspehih v diagnostiki naredila umiranje še posebej boleče in drago.

pritoževali zaradi nezadostnih osnovnih informacij, tako da ozdravitve niso bile potrjene. Ampak je šlo za nepojasnjene poteke bolezni. S tem bi po Irmeyju lahko bilo razmerje celo ena na sto. Kot opozarja, tudi danes ni zanesljivih izjav o tem, koliko je dejanskih spontanih ozdravitev raka, in dodaja, da je podobno tudi glede drugih bolezni in njihovih spontanih ozdravitev.

Pogosto so čudeži spontanih ozdravitev povezani z rakom, kar pusti ljudi, ki trpijo zaradi drugih hudih bolezni, na videz praznih rok. Dejstva so drugačna. A zaradi zelo velikega števila primerov rakavih obolenj se zdi, da je ta pojav najboljše dokumentiran ravno pri tej bolezni. Dr. György Irmey ugotavlja, da tudi tukaj ni zanesljivih podatkov o številu spontanih ozdravitev. In imenuje razloge za to.

Obstajajo bolniki, ki se ne želijo zdraviti in zato niso vključeni v statistiko. Obstajajo pa tudi klinični primeri, ki niso objavljeni. Irmeyjev zaključek: »Zato lahko domnevamo, da so spontane ozdravitve pogostejše, kot kažejo uradni podatki.« R. M. ❁